

Kort verslag van de vergadering van het Comité international van de M.S.E.U.E. (Den Haag, 11 Oktober 1953)

Source: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Amsterdam. Partij van de Arbeid (PvdA) 1946-1966 (-1967). Commissie Buitenland van de PvdA (Com 13). 1950-1958, 1966. Buitenlandse Documentatie Dossier: M. van der Stoep 1950-1958; 1966 (circulaires), 1148.

Copyright: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis / International Institute of Social History

URL:

http://www.cvce.eu/obj/kort_verslag_van_de_vergadering_van_het_comite_international_van_de_m_s_e_u_e_den_haag_11_oktober_1953-nl-fdbc15be-a107-418f-bf55-0e56a6494496.html

Publication date: 20/10/2012

Kort verslag van de vergadering van het COMITE INTERNATIONAL van de Socialistische Beweging voor de Verenigde Staten v. Europa gehouden te Den Haag, op 11 Oktober 1953

De vergadering werd in hoofdzaak gebruikt voor rapporten van de verschillende landen over de politieke situatie, in verband met de politieke en de defensiegemeenschap.

Bley gaf een overzicht van de situatie in Duitsland na de verkiezingen. Hij wees erop, dat door de absolute meerderheid van de C.D.U., de fractie van deze partij nu als het ware het parlement is geworden en het socialisme in een politiek ghetto is gekomen.

Kenmerkend voor de situatie waarin de S.P.D. verkeert, noemde hij het verloren gaan van de meerderheid in Hamburg, Frankfort, de grote steden in het Ruhrgebied en München. In hoofdzaak weet hij de nederlaag van de S.P.D. aan de negatieve Europa politiek. Ook is Adenauer als persoonlijkheid een imponantere figuur dan Ollenhauer. De S.P.D. heeft, blijkens de stemming onder de vluchtelingen, ook de invloed op de Oost-zone verloren.

In het partij apparaat doet zich een zekere vermoeidheid gelden; de officieele politiek draait om de feiten heen en zoekt "kleine fouten".

De Europese minderheid in de S.P.D. wil thans naar voren komen, hetgeen zij voor de verkiezingen niet heeft gedaan. Op deze wijze heeft zij het verwijt voorkomen, dat door háár actie de verkiezingen verloren zouden zijn gegaan.

Men wil nu een conferentie beleggen in Frankfort, waartoe een 100-tal prominente Europese S.P.D.-leden worden uitgenodigd. O.a. Kaisen is hiervoor gewonnen, terwijl men ook de in de UEF werkende S.P.D.-leden wil aantrekken.

Na een uitvoerige discussie over de negatieve Europa politiek der S.P.D. en haar rampzalige gevolgen bij de verkiezingen, wil men als eis stellen, dat de S.P.D. de haar toekomstige zetels gaat bezetten in de assemblee ad hoc. Hierover bestaat nl. reeds ontevredenheid binnen de partij, daar men de houding van het partijbestuur niet begrijpt.

In de discussie over het rapport van Bley, drong Spaak aan op het met spoed doen verschijnen van een Duitse editie van de "Gauche Européenne". Jacquet informeerde naar de mogelijkheid van contact met de arbeidersafgevaardigden in de C.D.U.- fractie, waarop hij tot antwoord kreeg, dat men nu eerst de S.P.D. wilde veroveren. Dehousse steunde het idee van de bezetting der openstaande zetels in de ad hoc fractie.

Jacquet gaf een verslag van de situatie in Frankrijk. De S.F.I.O. is op haar laatste congres omgezwaaid, waarbij de Europese resolutie een 2/3 meerderheid kreeg. Voorwaarden zijn een nauwe band met Groot-Brittannië en een snelle stichting van de politieke gemeenschap. Het grootste obstakel in Frankrijk is, dat de Europese meerderheid niet gelijk is aan de regeringsmeerderheid. Wil Frankrijk een meer Europese politiek gaan voeren, dan is dit alleen mogelijk als de bestaande Europese meerderheid de regeringsverantwoordelijkheid overneemt. Dit valt samen met de door de S.F.I.O. gelanceerde gedachte, van een front démocratique et social, welke gedachte een parallel is van de doorbraak-samenstelling van de M.S.E.U.E.

De Felice gaf nog een nadere toelichting als radicaal-socialist op de situatie binnen deze partij. Er bestaat volgens hem een meerderheid voor de Europese projecten, die echter belangrijk zal toenemen, wanneer bij de behandeling van de Europese defensiegemeenschap ook het verdrag over de politieke gemeenschap reeds bij het bureau van de assemblee is gedeponereerd. De anti-Europa invloed van Daladier is zeer beperkt; de grote onbekende is Herriot, die weliswaar langzaam zijn scherpe anti-Europa houding laat varen, maar wiens afwachten de houding van veel radicaal socialistische parlementsleden ongunstig beïnvloedt.

Zaggari rapporteerde over Italië. De oorzaak van het falen der sociaaldemocraten (en van al hun centrum

bondgenoten) bij de verkiezingen, zag hij in precies het tegengestelde van de S.P.D. fout in Duitsland: n.l. in een onvoldoende nadruk op sociaal economische problemen en een te veel aan aandacht voor de internationale politiek.

Hij deelde mede, dat "Gauche Européenne" binnenkort in het Italiaans gaat verschijnen. Men wil in Italië eerst met dit blad beginnen en daarna hier rondom een organisatie opbouwen, waarin ook voor liberalen, republikeinen en linkse Christen-democraten plaats is. Thans wil men nog geen organisatie stichten omdat, met name in de socialistische beweging, reeds zoveel groepen zijn, dat men de M.S.E.U.E. als nieuwe afsplijting zou beschouwen. Hij wees op het belang van het winnen van gemeentebesturen voor de Europese gedachte en wekte, in verband hiermede de andere landen op tot de Conseil des Communes d'Europe toe te treden.

Hierop ontstond een discussie met Jacquet, die wees op het extreem rechtse karakter van de Franse sectie van deze organisatie, die beheerst wordt door Voisin van "La Fédération". Het internationale bestuur van de Conseil des Communes d'Europe schijnt echter niet onder invloed van Voisin te staan en besloten te hebben de anti-Voisin krachten uit Frankrijk eventueel afzonderlijk op te nemen.

Over de concrete kansen op ratificatie van E.D.G. en E.P.G. gaf Zaggari geen definitief antwoord. Hij wees een suggestie, om te proberen het kader van de Nenni-partij te benaderen, af, daar dit kader geheel door communisten geïnfiltrerd is. Uit de discussie over de Italiaanse plannen bleek verder, dat ook de Duitse organisatie eerst met een uitgave van "Gauche Européenne" wil beginnen en daaromheen groepen wil opbouwen.

Bob Edwards zei over de Britse situatie dat de daar vroeger bestaande M.S.E.U.E. rond de independent labour party praktisch ter ziele is en men nu probeert een groep binnen de labour party op te bouwen. Vooral van de zijde van de mijnwerkers vakbond was een aanmerkelijk grotere belangstelling voor de Kolen en Staalgemeenschap merkbaar.

Spaak gaf zelf een verslag over de situatie in België. De partij heeft in commissie behandeling tegen de E.D.G. gestemd uit opportunistische overwegingen, daar men op deze wijze een grondwetsherziening en spoedige nieuwe verkiezingen wilde forceren. Voordat de E.D.G. definitief in behandeling komt, zal een buitengewoon partijcongres over de houding van de B.S.P. beslissen. Spaak vertrouwt - kloppend op alle hout dat te vinden was - dat de Europese krachten het hierbij zullen winnen.

Van der Goes van Naters wees op de moeilijkheden in Nederland, die vooral veroorzaakt worden door de afwachtende houding van de Nederlandse regering. Hij wees de vertegenwoordigers der andere landen er met nadruk op, dat Nederland weliswaar de E.D.G. zeker zal ratificeren, maar dat de politieke gemeenschap geen enkele kans op ratificatie bezit, wanneer geen concrete economische bevoegdheid aan de politieke gemeenschap wordt toegekend.

In de hierop volgende discussie wees Spaak op de onmogelijke situatie die ontstaan zou, wanneer zes landen de E.D.G. en slechts vijf landen de E.P.G. zouden ratificeren.

Aan het slot gaf Spaak een samenvatting. Als taak van de M.S.E.U.E. zag hij:

1. Duitse en Italiaanse Europese socialisten te helpen binnen hun partijen.
2. Het uitwerken van een minimum formule voor de economische integratie, die als compromis oplossing zou kunnen gelden en de Nederlandse eisen moet bevredigen.
3. Het uitwerken van een socialistische economische politiek op Europees vlak, tot een concreet geheel dat voor de gewone man begrijpelijk moet zijn.
4. Het vormen van een Europa-groep binnen de Socialistische Internationale, waarin hij het gevaar van de Britse Bevanisten (die Russisch en Duits gevaar gelijkstellen) groter acht, dan het risico van een voortduren

van de negatieve houding van de S.P.D.

Na afloop vond nog een bespreking plaats tussen de pgn Vos, Mozer, Gironella en Philip, over het organiseren van deskundigenwerk over de economische integratie.